

บทที่ 2

วรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการศึกษาจากหนังสือ วรรณสาร งานวิจัย และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านความหมายของ บทบาท ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ความหมายของ "บทบาท"

คำว่า "บทบาท" ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายไว้ว่า บทบาท หมายถึง ทำท่าตามบท ร่าตามบท โดยปริยายหมายความว่า การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้เป็น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู¹

ส่วนนักวิชาการทางสาขาต่าง ๆ ได้ให้ความหมายคำว่าบทบาท ดังนี้

ไพฑูริย์ เครือแก้ว ฐ สำนวน ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า บทบาท (Role) ของบุคคล หมายถึง การกระทำ หรือพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกตามสิทธิ และหน้าที่ที่สังคมได้มอบให้แก่เขาตามฐานะที่เขาได้อยู่"²

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พ.ศ. 2525 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2525), หน้า 453.

²ไพฑูริย์ เครือแก้ว ฐ สำนวน, ลักษณะสังคมไทย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริ้งพวง, 2518), หน้า 50.

สุภัตรา สุภาพ นักสังคมวิทยา ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า "บทบาท (Role) คือการปฏิบัติตามสิทธิ และหน้าที่ของสถานภาพ (ตำแหน่ง) เช่นมีตำแหน่งเป็น พ่อ บทบาทคือ ต้องเลี้ยงลูก เป็นครู บทบาทคือ ส่งสอนอบรมนักเรียน เป็นคนใช้ บทบาทคือ ปฏิบัติตามคำสั่งหมอ"¹

ภิญโญ สาร นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า "บทบาทหน้าที่ หมายถึง ความมุ่งหวังที่บุคคลอื่นคิดว่า บุคคลใดในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งควรกระทำหรือแสดง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทหน้าที่มีควมอยู่ อยู่กับตำแหน่งที่บุคคลดำรงอยู่เสมอ"²

สมพงษ์ เกษมลิน ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า "บทบาทคือ สิทธิและ หน้าที่ของแต่ละคนที่มีต่อกลุ่ม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของสมาชิกให้ แตกต่างกัน คือ สถานภาพ และตำแหน่งทางสังคม (Social Status) นั้นเอง"³

ไพฑูริย์ ช่างเรียน ได้ให้ความหมายของ บทบาทไว้ว่า

บทบาท (Role) โดยทั่วไปอาจพิจารณาความหมายได้ 2 นัยคือ นัยแรก พิจารณาในด้านโครงสร้างสังคม (Social Structure) บทบาท หมายถึง ตำแหน่งทางสังคมที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะโดยคุณสมบัต และกิจกรรมของบุคคลที่ครองตำแหน่งนั้น อีกนัยหนึ่ง พิจารณาในด้านการ แสดงบทบาท หรือการปะทะสังสรรค์ทางสังคม (Social Interaction)

¹ สุภัตรา สุภาพ, สังคมวิทยา, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 29.

² ภิญโญ สาร, หลักบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนา พานิช, 2519), หน้า 155.

³ สมพงษ์ เกษมลิน, หลักการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2511), หน้า 33.

บทบาทหมายถึง ผลเนื่องที่มีแบบแผนของการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์แห่งการปะทะสังสรรค์นั้น (Socially Interacted)¹

ปราณี วิถีวัฒนา ได้กล่าวถึงความหมายของบทบาทไว้ว่า "บทบาท คือการที่บุคคลปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของตนในสถานการณ์ที่ตนมีอยู่"²

กูต (Good) ได้ให้ความหมายของบทบาทเป็น 2 นัยคือ "นัยหนึ่งหมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงออกภายในขอบเขตของกลุ่ม อีกนัยหนึ่ง หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่คาดหวังและแสดงออกตามหน้าที่ภายในขอบเขตของสังคม"³

ซาร์บิน (Sarbin) กล่าวว่า "บทบาทคือ รูปแบบของการลำดับเหตุการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้และมีการกระทำโดยการมีปฏิริยาโต้ตอบต่อกัน"⁴

ยัง (Young) และ แมค (Mack) กล่าวว่า "บทบาทคือหน้าที่ของตำแหน่งเมื่อบุคคลหนึ่งได้ดำรงตำแหน่งใด สิ่งที่ดีติดมากับตำแหน่ง ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดให้สำหรับตำแหน่งนั้น เรียกว่า บทบาท"⁵

¹ไพบูลย์ ช่างเรียน, สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทผดุงศึกษา, 2516), หน้า 29.

²ปราณี วิถีวัฒนา, สังคมวิทยาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2517), หน้า 26.

³Carter V. Good, Dictionary of Education, 3d ed. (New York : McGraw-Hill Book Company, 1973), p. 502.

⁴Theodore R. Sarbin, "Role Theory," in Handbook of Social Psychology, ed. Gardner Lindzey (Massachusetts : Addison-Wesley Publishing, 1954), p. 225.

⁵Kimball Young and Raymond W. Mack, Sociology and and Social Life (New York : American Book Company, 1965), pp. 131-132.

ยิงเกอร์ (Yinger) ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า "บทบาทคือหน่วยหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ที่ถูกต้องตามแบบอย่างอันดีของพฤติกรรมสำหรับผู้ที่ครอบครองตำแหน่งที่ให้แก่"¹

ไอวีย์ และ โรบิน (Ivey and Robin) กล่าวว่า "บทบาทคือชุดของปกติสถาน (Norms) หรือความคาดหวัง (Expectation) ของพฤติกรรม ซึ่งถูกกำหนดโดยความหมายของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตำแหน่งโดยเฉพาะ อาจกล่าวได้ว่า บทบาทจะกำหนดวิธีของการรวบรวมความคิดรวบยอดที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคม"²

จากความหมายของบทบาทดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่า บทบาท คือรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพหรือตำแหน่ง ซึ่งสมาชิกของสังคมนั้น ๆ คาดหวังว่า ควรจะเป็นไปตามลักษณะของสถานภาพหรือตำแหน่งแต่ละชนิดที่มีอยู่ ความคาดหวังนี้เกิดจาก การเรียนรู้ ประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ความรู้สึก หักคั่น คำนิยม และการกระทำของสมาชิกของสังคมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษา

กู๊ด (Good) ได้ให้คำจำกัดความของอาจารย์ที่ปรึกษา ไว้ว่า "อาจารย์ที่ปรึกษา คืออาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และปัญหาส่วนตัว ช่วยดูแลและอนุมัติการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ"³

¹J. Milton Yinger, Toward a Field Theory of Behavior (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1965), p.99.

²Allen E. Ivey and Stanley S. Robin, "Role Theory, Role Conflict and Counseling," Journal of Counseling Psychology 13(Spring 1966) : 30.

³Carter V. Good, Dictionary of Education, p. 17.

ลุ่มน อมรวิวัฒน์ กล่าวว่

อาจารย์ที่ปรึกษา คือบุคคลที่มีประสบการณ์ และมีความสามารถที่จะช่วยเหลือให้คำปรึกษา แก่นิสิตเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการเรียน ในคำล้ตราษาหนึ่ง ๆ เป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแนะแนวทางในการแก้ปัญหาส่วนตัวของนิสิต และในบางครั้ง ก็จะช่วยเหลือนิสิตในต่านของล่วล้ติการ เท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตได้มีโอกาส ศึกษาเล่าเรียนไปจนล้ติความสามารถของเขา

ล้จริต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่ "อาจารย์ที่ปรึกษา คืออาจารย์ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถที่จะช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่นิสิต ได้ทั้งในต่านวิชาการ ล่วล้ติการ และปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ"²

จากความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าว พอจะล้รูปความหมายไว้ว่

อาจารย์ที่ปรึกษาคือ อาจารย์ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา ในต่านการศึกษา ล่วล้ติการ การพัฒนานิสิตนักศึกษา วิชาชีพ และปัญหาส่วนตัว ตลอดจนการรับผิดชอบในต่าน การลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ

บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ฮาร์ริงตัน (Harrington) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้แนะแนวและอาจารย์ว่ามีบทบาทต่าง ๆ กันดังนี้คือ

¹ ลุ่มน อมรวิวัฒน์, "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา" ใน การล้อนและการวัดผล การศึกษา, หน้า 119.

² ล้จริต เพียรชอบ, วรศักดิ์ เพียรชอบ, "รายงานการวิจัย ล้ภาพการให้คำปรึกษา นิสิตในล้พิาลงกรณมหาวิทยาลัย," หน้า 12.

1. บทบาทในฐานะที่เป็นครู เมื่อนิสิตนักศึกษาเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย มักจะมีปัญหาทางด้านวิชาการและการปรับตัว อาจารย์มักจะช่วยนิสิตนักศึกษาแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียนเป็นประจำอยู่แล้ว
2. บทบาทในฐานะที่เป็นผู้แนะแนว การแนะแนวในระดับวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะเป็นการให้คำปรึกษาทางวิชาการและความคับข้องใจต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา
3. บทบาทในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้หนึ่งในบรรดาคณาจารย์ทั้งหมด อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะได้รับข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาในความรับผิดชอบจากอาจารย์อื่น และตนเองก็เป็นผู้ให้ข้อมูลของนิสิตนักศึกษาแก่อาจารย์อื่นด้วย
4. บทบาทในฐานะที่เป็นผู้บริหาร ผู้บริหารที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาด้วยซึ่งตนเองจะทำหน้าที่ทางฝ่ายบริหาร จะเป็นผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ และเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับอันจะช่วยทำให้การบริหารดำเนินไปเป็นอย่างดี¹

เดรสเซล (Dressel) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังนี้

1. จะต้องสนใจนักศึกษาในความรับผิดชอบ
2. ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ แนะนำการเลือกวิชาเรียนของนักศึกษา
3. ต้องมีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยในสิ่งที่นักศึกษาต้องการ
4. ให้คำปรึกษาทางวิชาการได้เป็นอย่างดี
5. ควรได้ศึกษาโปรแกรมการเรียนของนักศึกษาในความรับผิดชอบ เพราะนักศึกษาต้องการคำแนะนำที่ดีเกี่ยวกับการเรียนของเขาเอง²

¹Tomas F. Harrington, Student Personnel Work in Luban Colleges, (New York : Intext Inc., 1974), pp. 233-235.

²Fred B. Dressel, "The Faculty Advisor," Improving College and University Teaching, 22 (Winter 1974) : 57.

ลุ่มน อมรวิวัฒน์ ไต่ถั่วถึง หน้าทีและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ว่า

เมื่ออาจารย์ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ลักษณะรายวิชา และวิธีการเรียนการสอนของคณะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และถูกต้อง จนสามารถจะให้คำแนะนำและทางเลือกแก่นิสิตได้อย่างมั่นใจ

2. ศึกษาระเบียบ และกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย และของคณะอย่างละเอียด พิจารณาถึงข้อยกเว้นและการยืดหยุ่นในข้อปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มาก ทั้งนี้เพื่อจะได้สามารถดูแลให้นิสิตเคารพกฎเกณฑ์ของสถาบัน แต่ในเวลาเดียวกัน ก็ไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่เธรตรงจนกลายเป็นชนวนก่อความยุ่งยากขึ้นกับนิสิตเสียเอง

3. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนิสิตในความดูแล และพยายามรู้จักเขาอย่างละเอียดพอสมควรในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพทางบ้าน สุขภาพ ลักษณะนิสัย ความสนใจ ความเชื่อ ความสามารถในการเรียน การสังคม และพฤติกรรม บางประการที่เห็นเด่นชัดของนิสิตแต่ละคน ยิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ได้ดี คือการทำให้นิสิตเกิดความสบายใจและไว้วางใจในตัวอาจารย์ที่ปรึกษา

4. มีการติดต่อปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดในหมู่อาจารย์ที่ปรึกษาด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับปรุงการดูแลนิสิตได้ดีขึ้น หากคณะใดมีอาจารย์ที่ทำหน้าที่เฉพาะอย่าง เช่น อาจารย์ผู้ประสานงานในแต่ละสาขาวิชา อาจารย์หัวหน้าโปรแกรมการศึกษา หรืออาจารย์ฝ่ายกิจกรรมนิสิต เป็นต้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรติดต่อในปัญหาที่เกี่ยวข้อง ให้เขาทราบเป็นลำดับขั้นไปก่อนที่จะผ่านเรื่องไปสู่ผู้บริหารของสถาบัน

5. จัดเวลาให้คำปรึกษาแก่นิสิตในความดูแลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้อาจารย์และนิสิตได้ทราบข่าวสารและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เหตุการณ์ เวลาที่จัดขึ้นอาจใช้แตกต่างกันได้เช่น จัดไว้สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง หรือพบสัปดาห์เว้นสัปดาห์ หรือจัดบ่อยขึ้นในระยะเวลาที่นิสิตต้องลงทะเบียน เรียนตอนเปิดภาคการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาบางคนจัดเวลาให้นิสิตพบได้เป็นรายบุคคล ซึ่งได้ผลมาก ในสถาบันที่เจริญแล้ว เขาเห็นความสำคัญของชั่วโมงให้คำปรึกษาแก่นิสิต และยอมรับว่าเป็นชั่วโมงปฏิบัติงานทางวิชาการของอาจารย์เช่นเดียวกับชั่วโมงการสอนในห้องเรียน

6. เก็บข้อมูลและเรื่องราวของนิสิตในความดูแลไว้อย่างมีระบบระเบียบ แม้ว่าประวัติและเรื่องราวของนิสิตจะมีอยู่แล้วที่หน่วยทะเบียน แต่ในการให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิต อาจารย์ที่ปรึกษามักจะมีเอกสารต่าง ๆ เพิ่มเติมสำหรับนิสิตเฉพาะราย เช่น แผนการเรียนตลอดหลักสูตร หลักฐานสำเนาใบคำร้อง และสำเนาใบอนุมัติต่าง ๆ จุดหมายของผู้ปกครองที่มาติดต่ออย่างไม่เป็นทางการหรือบางครั้งก็มีจดหมายของนิสิตที่ต้องการเล่าปัญหาของตนด้วยการเขียน เอกสารเหล่านี้ควรได้รับการจัดเข้าแฟ้มและเก็บอย่างมีระเบียบจนกว่านิสิตในความดูแลจะจบการศึกษา

7. ตลอดเวลาที่นิสิตมักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างสถาบัน ผู้บริหารและนิสิต ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาใดขึ้นมา การติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วและเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจึงจำเป็นมาก และเป็นทางนำไปสู่ การแก้ปัญหาอย่างได้ผลทั้งนี้อาจารย์ที่จะต้องกลั่นกรองข้อเท็จจริง มีความเที่ยงธรรมและลุ่มนรอบคอบ"

¹ ลุ่มน อมรวิวัฒน์, "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา" ใน การเลื่อนและการวัดผล

สู่ชีวิต เพียรชอบ ได้ให้ความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ดี
นั้นจะต้องปฏิบัติดังนี้คือ

1. พยายามศึกษาและเข้าใจนักเรียนที่ตนให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งอาจจะทำได้ด้วยการทำแบบฟอร์มให้นักเรียนกรอกสถานการณ์ภาพของตนเอง ให้เขียนอัตชีวประวัติ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและให้ความช่วยเหลือ สัมภาษณ์และพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นจากอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ ก็รวบรวมผลการเรียนเพื่อทราบสถานการณ์ภาพและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนและเก็บข้อมูลของนักเรียนใส่แฟ้มไว้ให้เรียบร้อย
2. ศึกษาและพยายามทำความเข้าใจหลักสูตรให้ถ่องแท้ว่า หลักสูตรนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง วิชาใดเป็นวิชาบังคับ วิชาใดเป็นวิชาเลือก จะเลือกได้มากน้อยเพียงใด เมื่อไม่เข้าใจก็สอบถามจากผู้รู้ เพื่อที่จะได้สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับนักเรียน
3. พยายามติดตามความคืบหน้า และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านหลักสูตร การลงทะเบียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้เป็นคนที่มีสัมพันธต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อตนเองจะได้ให้คำปรึกษาที่ถูกต้องกับนักเรียน
4. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียนและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
5. ทำความเข้าใจกับนักเรียนให้นักเรียนเข้าใจบทบาท และความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การดำเนินชีวิตในวงสังคมของโรงเรียน และพยายามให้นักเรียนได้เข้าใจบทบาท และความรับผิดชอบของตนเองและของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ถ่องแท้
6. ประชุมนักเรียนที่อยู่ในความดูแลเป็นประจำ เมื่อทราบปัญหาและข้อข้องสงสัยต่าง ๆ ก็พยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใด หากพอได้ให้ความสว่างใต้อธิบายให้เข้าใจ การประชุมควรเป็นไปแบบเป็นกันเอง แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามปลูกฝังคุณธรรม ความคิด และมนต์ที่คน ๆ หนึ่งจำเป็นต้องไปช่วยโดยวิธีการนุ่มนวล
7. การให้คำปรึกษา และการแก้ปัญหามาต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือทุกด้านทั้งทางด้านวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ ด้วย มิใช่เพียงสิ่งช่วยเหลือแต่เพียงด้านวิชาการด้านเดียวเท่านั้น
8. เมื่อนักเรียนขอคำปรึกษา หรือความช่วยเหลือใด ๆ ควรช่วยเหลือให้ทันที่ทั้งที่นักเรียนจะได้เกิดความอบอุ่น และไว้เนื้อเชื่อใจอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเต็มที่
9. ในขณะให้คำปรึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นนักประชาธิปไตย เป็นผู้ที่ใจกว้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างเสรี แต่ในขณะเดียวกันหากพบว่านักเรียนเข้าใจบางสิ่งบางอย่างคลาดเคลื่อนไป ก็พยายามอธิบายให้เข้าใจและชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง
10. การให้คำปรึกษาควรเป็นขบวนการที่ต่อเนื่อง และทำสม่ำเสมอเป็นประจำ ไม่ควรให้คำปรึกษาแต่เฉพาะตอนที่ลงทะเบียนเรียน หรือตอนที่เกิดปัญหาขึ้นเท่านั้น
11. เมื่อปรากฏว่าให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำผิดพลาดไป ควรรับแก้ไขโดยด่วนและควรใจกว้างยอมรับความผิดพลาดนั้น ๆ
12. เมื่อให้คำปรึกษาไปแล้วควรบันทึกไว้เพื่อเตือนความทรงจำว่านักเรียนได้มาปรึกษาในเรื่องใด และได้ให้คำปรึกษาใดไปบ้าง เพื่อกันลืม และเพื่อให้การให้คำปรึกษา เป็นเรื่องต่อเนื่องกันลึ่ดวากับการวิเคราะห์และติดตามผล
13. ดูแลความเป็นอยู่ และทุกข์สุขของนักเรียนเท่าที่จะทำได้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาเป็นรายบุคคลด้วย การนี้ก็ได้โดยการแจ้งเวลากลับและสถานที่ที่จะให้นักเรียนเข้าพบได้เป็นประจำด้วย
14. มีการสังสรรค์อย่างเป็นกันเอง เพื่อสร้างความสนิทสนม และความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียน
15. พยายามปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้เหมาะสมกับการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ อ้ออ่า น่ายและดูใจที่จะให้นักเรียนกล้าที่จะขอคำปรึกษา

16. กระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านคุณธรรม และความประพฤติต่าง ๆ
17. หากทางติดต่อกับผู้ปกครองเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้คำปรึกษาหรือช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็วทันการ อาจทำได้ด้วยการไปเยี่ยมบ้านของนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครองโดยตรง ติดต่อทางจดหมาย วิทยุตามารตาหรือผู้ปกครองมาประชุมปรึกษา เพื่อรับทราบความเจริญก้าวหน้าหรือปัญหาของโรงเรียน
18. เมื่อนักเรียนให้ความไว้วางใจเล่าปัญหาต่าง ๆ ให้ฟังแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษา ก็ควรมีมารยาทรักษาความลับของนักเรียนไว้เป็นอย่างดี

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวางระบบเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันฝึกหัดครูชั้น² ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาดังต่อไปนี้คือ

1. หน้าที่ต่อนิสิตนักศึกษา

1.1 ด้านวิชาการ

1.1.1 ให้คำแนะนำในเรื่องการวางแผนการศึกษา การเลือกวิชาเรียน โปรแกรม การเรียนการแก้ปัญหาในการเรียนวิชาต่าง ๆ ให้ข้อมูลแก่นิสิตนักศึกษาในเรื่องหลักสูตรและรายละเอียดของวิชา

1.1.2 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นิสิตนักศึกษาในเรื่องกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของสถาบันเพื่อนิสิตนักศึกษาจะได้ปฏิบัติตามได้เหมาะสม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพ และบริการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตนักศึกษา เพื่อนิสิตนักศึกษาจะได้รับประโยชน์ตามสิทธิอันพึงมี

1.2 ด้านสวัสดิการและพัฒนานิสิตนักศึกษา

1.2.1 จัดรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในความดูแล โดยมีระเบียบเล่มละเล่มประจำตัวนิสิตนักศึกษาแต่ละคน เพื่อประโยชน์ในการให้คำปรึกษา และการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและอื่น ๆ

1.2.2 เป็นที่พึ่งแก่นิสิตนักศึกษา เมื่อมีปัญหาส่วนตัว เช่น แนะนำแหล่งทุนที่นิสิตนักศึกษาอาจไปขอความช่วยเหลือ จัดตารางเวลา (office hour) ไว้เป็นพิเศษเพื่อให้โอกาสนิสิตนักศึกษามาพบเมื่อขอคำปรึกษา และพยายามหาทางช่วยนิสิตเพื่อนักศึกษา แก้ปัญหา ถ้าเป็นปัญหาที่เกินความสามารถก็จะแนะนำให้ไปหาผู้ที่จะสามารถช่วยเหลือได้ต่อไป

1.2.3 ช่วยให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม และบุคลิกภาพ โดยส่งเสริมนิสิตนักศึกษาให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ฝึกเปลี่ยนอุปนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ ตั้งเป้าหมายชีวิต

1.2.4 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิสิตนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตศึกษามอบหมาย เช่น เป็นกรรมการคัดเลือกนิสิตนักศึกษารับทุนการศึกษา ออกใบรับรองความประพฤติของนิสิตนักศึกษาให้แก่ผู้ขอมมา ฯลฯ

¹ ลูจริต เพียรชอบ "ที่ปรึกษาข้างล่างแล้ว" ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 108-112.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "รายงานผลการพิจารณาวางระบบเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันฝึกหัดครู," (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 1.

2. หน้าที่ต่อสถาบัน

2.1 เป็นผู้เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิต นักศึกษา ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์หรือปัญหาใดที่จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารหรือหาข้อมูล โดยรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษา ก็จะเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันกับนิสิตนักศึกษา

2.2 เป็นผู้รับนโยบายในด้านบริหาร วิชาการและกิจการ นิสิตนักศึกษาของ สถาบันไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อภาระงานของสถาบันโดยส่วนรวม

2.3 เป็นผู้ที่จะป้อนข้อมูลย้อนกลับ (feed back) มายังผู้บริหารและนักวิชาการ ของสถาบันฝึกหัดครู ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน และปัญหาต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา เสนอแนะให้สถาบันปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ ให้สนองความต้องการของผู้เรียน¹ และ สังคมในปัจจุบัน ตลอดจนปรับปรุงบริการนิสิตนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้พัฒนาต่อไป

✓ คณะครูค้ำสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ว่า โดยทั่ว ๆ ไปอาจารย์

ที่ปรึกษามีหน้าที่ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา ให้คำแนะนำในเรื่องการลงทะเบียน วิชาเรียน การเลือกวิชาเอก และการจัดโปรแกรมการศึกษาตลอดหลักสูตร ให้ความเห็นชอบในการเลือกรายวิชาที่จะลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค การเพิ่ม ลด และ ถอนรายวิชา ในขอบเขตของระเบียบมหาวิทยาลัย ติดตามผลการเรียนของนิสิตตลอด หลักสูตร เก็บระเบียบ และตรวจสอบการเรียนครบตามหลักสูตรของนิสิตในความ ดูแล นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ประสานงานกับหัวหน้าวิชาเอกเกี่ยวกับการเปิดสอนราย วิชาต่าง ๆ ด้วย

2. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวโดยเป็นที่พึ่งรับฟังปัญหาต่าง ๆ และ ช่วยเหลือนิสิตให้สามารถแก้ปัญหาได้ ให้ขอแนะนำในการปฏิบัติตน ย้แนะนำเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงระเบียบ หรือแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการ และสวัสดิการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิต เช่น สวัสดิการเงินทุน กุรหา งานพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้ในเวลาว่าง และการหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ได้กำหนดคุณสมบัติและหน้าที่ของอาจารย์

ที่ปรึกษาทางวิชาการ ไว้ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต้องเป็นอาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา และเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาของนิสิต ทำหน้าที่ในเรื่อง ต่าง ๆ ต่อไปนี้

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10-11.

² คณะครูค้ำสตร์, คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตคณะครูค้ำสตร์ (กรุงเทพมหานคร :

1. ให้คำปรึกษาในเรื่องข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
2. ให้คำปรึกษาในเรื่องการลงทะเบียนเรียน
3. ให้คำปรึกษาในเรื่องการเรียนและการสอน
4. ให้คำปรึกษาในเรื่องการทำภาคินพนธ์ ฝึกสอน และการฝึกงาน
5. ติดตามผลการเรียนของนิสิตจนจบหลักสูตร
6. ตรวจสอบการเรียนรายวิชาให้ครบหลักสูตร
7. สัตตารางเวลา (office hour) ว่าเป็นพิเศษ เพื่อให้โอกาสนิสิตมาพบเพื่อขอคำปรึกษา
8. เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต¹

วิทยาลัยครูสุนทร เกษม ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

ไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาในด้านการเรียน การปฏิบัติตนทั้งในวิทยาลัย นอกรวิทยาลัยและด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
2. เข้าพบนักศึกษาในกลุ่มอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. ดูแลกิจการงานประจำชั้นเรียน เช่น การลงทะเบียนวิชาเรียน การขาดเรียน การชำระเงินตามระเบียบสภาการฝึกหัดครู และงานอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา
4. รายงานปัญหาที่สำคัญต่อวิทยาลัย โดยผ่านหัวหน้าอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ อำนวยการและวิทยาลัย
5. ดูแลนักศึกษาในความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมทุกครั้งให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
6. สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษากับวิทยาลัย
7. เสนอขอคิดเห็นต่อคณะกรรมการ อำนวยการ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการต่อไป
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่วิทยาลัยมอบหมาย²

สำหรับวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ได้กำหนดหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังนี้

¹มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, "คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา," (ม.ป.ท., ม.ป.ป.) หน้า 2.

²วิทยาลัยครูสุนทร เกษม, "คำสั่งวิทยาลัยครูสุนทร เกษม เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ปีการศึกษา 2520," (อัสสาเนา), หน้า 4-5.

1. ทางด้านการเรียน ตรวจสอบเช็คเวลาเพื่อติดตามผลอย่างใกล้ชิด ผลการเรียนของนักศึกษาชี้แนะปัญหาทางด้านการวิชาการ
2. ทางด้านความประพฤติ ให้คำแนะนำและหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการวางตัวให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา และเหมาะสมกับเพศ ไม่ขัดแย้งกับระเบียบปฏิบัติของวิทยาลัย
3. ทางด้านปัญหาทั่ว ๆ ไป ให้คำแนะนำในการปฏิบัติหรือชี้แนวทางในการแก้ปัญหา

รายงานการวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2517 สุภัตรา เพชรมณี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา" โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถามนิสิตชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 250 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีทัศนคติไม่พอใจในบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะความคิดเห็นไม่ตรงกัน ไปหาไม่ค่อยพบ ไม่สนใจนิสิต ถือความคิดเห็นตนเองเป็นหลัก
2. ใช้บริการอาจารย์ที่ปรึกษา เพียงการเซ็นชื่ออนุมัติการลงทะเบียนเรียน เปลี่ยนหรือลดวิชาเรียนมากกว่าบริการอื่น ๆ
3. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่มากกว่า เมื่อนิสิตมีปัญหา ทั้งการเรียนและส่วนตัว เขุ่ถึงปรึกษากับเพื่อนเป็นอันดับแรก และไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอันดับสุดท้าย

ในปี พ.ศ. 2519 ภัทตรา จันทร์บุญญาศิลป์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ" โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 48 คน นิสิต

¹ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ, "โครงการงานอาจารย์ที่ปรึกษา," (วัดสำเนา), หน้า 1.

² สุภัตรา เพชรมณี, "ความคาดหวังของนิสิตนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา,"

อ้างอิงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "ผลงานวิจัยทางการศึกษา," (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล 2522), หน้า 412.

ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 4 จำนวน 924 คน จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังไม่สนองความต้องการของนิสิต คือนิสิตต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ว่า ตนควรให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตในด้านการเรียนมากขึ้น และอุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานให้คำปรึกษามากขึ้นเช่นเดียวกัน¹

ในปีเดียวกัน นารี แผลี่ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการรับบริการให้คำปรึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร" โดยการใช้แบบสอบถาม ถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตที่เคยรับบริการให้คำปรึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่มีความถี่สูงสุดคือ ผู้ให้คำปรึกษาไม่ล้ามารณให้คำปรึกษาในเรื่องบางเรื่องได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในเรื่องการลงทะเบียนและเลือกวิชาเรียน²

ในปี พ.ศ. 2520 ละออ ชูติกร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร" โดยการใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ ผู้บริหารจำนวน 145 คน อาจารย์จำนวน 182 คน และนักศึกษจำนวน 498 คน จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครจำนวน 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสม ควรมีอายุระหว่าง 30-34 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมีประสบการณ์ในการสอนเกิน 3 ปี ควรเป็นผู้ที่วางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ยอมรับฟังความคิดเห็น

¹ ภัทตรา สันทปัญญาศิลป์, "ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ, (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), (บทคัดย่อ).

² นารี แผลี่, "ปัญหาในการให้และการรับบริการให้คำปรึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), (บทคัดย่อ).

ของนักศึกษา มีอารมณ์มั่นคง และมีมนุษยสัมพันธ์ งานที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติให้มากขึ้นกว่างานอื่นก็คือ การให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักศึกษาในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการแก้ปัญหาทางการเรียน การเปลี่ยนถือนเพิ่มวิชาเรียน หรือการลาพักการเรียน และการแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อน อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการคัดเลือกและควรรับผิดชอบนักศึกษา 10-15 คน จนจบการศึกษาแต่ละระดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาคือ การที่นักศึกษาไม่เห็นคุณค่า และความสำคัญของชั่วโมงโฮมรูม อาจารย์ที่ปรึกษามีงานด้านการสอน และงานพิเศษอื่น ๆ มาก ไม่มีเวลาพอที่จะให้คำปรึกษาและไม่รู้จักนักศึกษาได้ทั่วถึง¹

ในปี พ.ศ. 2523 ลู่จรัส เพ็ชรช่อ และ วรศักดิ์ เพ็ชรช่อ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพการให้คำปรึกษานิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ได้ส่งแบบสอบถาม ถามนิสิตทุกคณะและทุกชั้นเรียน จำนวน 2250คน และอาจารย์ที่ปรึกษาทุกคน จำนวน 280 คน และผลการวิจัยพบว่า นิสิตชาย หญิง แต่ละคณะในแต่ละระดับชั้น ส่วนใหญ่ได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์อยู่ในระดับน้อยมาก และต้องการคำปรึกษาในด้านเกี่ยวกับวิชาการ และการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบรายบุคคล นิสิตมีความเห็นว่า บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และลักษณะอารมณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถของอาจารย์

¹ ละอ อู่อติกร, "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), (บทคัดย่อ).

ที่ปรึกษาในต่าง ๆ อยู่ในระดับดี ควรจะให้คำปรึกษาตอนเลือกวิชาเรียนเพื่อลงทะเบียนเรียน
 เมื่อมีปัญหาทางวิชาการ จะไปหาเพื่อนนิสิตรุ่นเดียวกัน รุ่นพี่ หรืออาจารย์ผู้สอนวิชาการ
 ปัญหาส่วนตัวจะปรึกษาเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นว่าการ
 ให้คำปรึกษาควรจะเป็นไปตามสะดวก เมื่อมีปัญหาทางวิชาการ นิสิตจะไปหาอาจารย์ที่ปรึกษา
 หรืออาจารย์ผู้สอนวิชาการ เมื่อมีปัญหาส่วนตัว จะไปหานิสิตรุ่นพี่และอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด
 ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตมีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็น
 ตั้งแต่ต้นติดต่อกันจนนิสิตสำเร็จการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการให้คำปรึกษา ได้แก่
 การที่อาจารย์ที่ปรึกษามีงานสอนและงานอื่นมากเกินไป อาจารย์และนิสิตขาดความสัมพันธ์
 อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้สอนนิสิตทำให้ไม่รู้จักนิสิตดี ทำที่ควรและส่วนใหญ่ นิสิตรุ่นพี่ให้คำปรึกษา
 เพียงพอแล้ว¹

รายงานการวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1965 เดลิสเซล (Delisle) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปฏิกริยาของ
 ตัวอย่างของงานนิสิตนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ" โดยการสัมภาษณ์และสังเกต
 แบบสอบถามถามอาจารย์และนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมิชิแกนจำนวนมากกว่า
 5,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แก่นิสิตมีความคิดเห็นว่า
 หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษามีดังนี้คือ

1. ช่วยวางแผนการเรียนร่วมกับนิสิตในทุก ๆ ภาคเรียน
2. ช่วยเตรียมตัวการลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียน
3. ช่วยในเรื่องการถอนและเพิ่มวิชาเรียน หลังจากนิสิตลงทะเบียนไปแล้ว
4. สนับสนุนและกระตุ้นให้นิสิตมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความ
 เข้าใจตนเอง และส่งเสริมให้นิสิตให้สามารถช่วยตัวเอง

¹ ลูจริต เพียรชอบ, วรศักดิ์ เพียรชอบ, "รายงานการวิจัย สภาการศึกษาให้คำปรึกษา
 นิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (บทคัดย่อ).

5. ช่วยให้นักศึกษารู้จักการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
6. ช่วยนิสิตที่เรียนอ่อนให้หาสาเหตุและวิธีการปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น
7. แนะนำแหล่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อให้นิสิตรู้และรับประโยชน์จากแหล่งนั้น ๆ¹

ในปี ค.ศ. 1970 คอนสแตนติน (Constantine) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาและความขัดแย้งในบทบาทที่เกิดขึ้นในศูนย์กายภาพบำบัด" ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความปรารถนาที่จะให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนในด้านการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล การศึกษาเฉพาะราย การให้บริการต่าง ๆ เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ การให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา และการศึกษาเฉพาะราย²

ในปี ค.ศ. 1972 ฟอรัซท์ (Forsythe) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความเข้าใจของนักศึกษาและผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งรัฐเมนส์" ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษาในวิทยาลัยชุมชนไม่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา นักศึกษายังมีความต้องการได้รับบริการอื่น ๆ นอกเหนือจากผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติอยู่

¹Francis H. Delisle, "Reactions of a Sample of Student Personnel Work to Academic Advising," A Sub-Report Office of Institutional Research, (Michigan State University, May 1965): 1-15.

²David Deets Constantine, "Counselor Role and Role Conflict in a Comprehensive Rehabilitation Center," Dissertation Abstracts International 30(May 1970) : 5063-A,

2. นักศึกษาให้ความสำคัญกับการให้คำปรึกษาด้านการให้ศึกษาและอาชีพเป็นอย่างมาก ในขณะที่ผู้ให้คำปรึกษารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาในด้านปัญหาส่วนตัว เป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า

3. ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษากับนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างกันมาก¹

ในปี ค.ศ. 1975 ลินเดอร์สมิท (Lindersmith) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเข้าใจของผู้ให้คำปรึกษา อาจารย์ใหญ่ นักเรียน และนักการศึกษาทางด้านการให้คำปรึกษาในรัฐโอเรกอน" โดยการส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ให้คำปรึกษา 155 คน อาจารย์ใหญ่ 105 คน นักการศึกษาทางด้านการให้คำปรึกษา 18 คน นักเรียนเกรดสิบ 175 คน และนักเรียนเกรดสิบสอง 173 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเกรดสิบกับนักเรียนเกรดสิบสอง มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน
2. ผู้ให้คำปรึกษากับอาจารย์ใหญ่ มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียน ผู้ให้คำปรึกษาและอาจารย์ใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างกัน
4. นักการศึกษาทางด้านการให้คำปรึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ²

¹Jack Norman Forsythe, "Student and Counselor Perception of Counselor Function in Tennessee Community Colleges," Dissertation Abstracts International 33 (August 1972) : 566-567-A.

²Thomas Starr Lindersmith, "The Role and Function of the High School Counselor as Perceived by Counselors, Principals, Students and Counselor Educators in the State of Oregon," Dissertation Abstracts International 36(September 1975) : 1310-A.